

בבית המשפט העליון

בש"פ 8627/16

לפני: כבוד השופט ס' גיבראן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. אביאל וואהל
2. עמרם כהן
3. ניר דבח
4. אלון מימון
5. שי שמעון אשולי
6. רועי אשולי

בקשה להארכת מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיב 1: עו"ד משה שרמן

בשם המשיב 2: עו"ד יורם שפטל; עו"ד תמיר סננס

בשם המשיב 3: עו"ד משה יוחאי

בשם המשיבים 4-5: עו"ד דורון נוי

בשם המשיב 6: עו"ד שחר חצרוני

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני, לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיבים בתשעים ימים החל מיום 11.11.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 18058-05-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. על עובדות כתב האישום נגד המשיבים בבקשה שלפניי עמד בהרחבה השופט צ' זילברטל בבש"פ 2580/16 מיום 12.4.2016. בתמצית, ייאמר כי ביום 11.5.2015 הוגש נגד המשיבים ושניים נוספים כתב האישום, שכלל שבעה אישומים – כאשר האישום הראשון נמחק בהמשך, שעניינם עבירות רבות אותן ביצעו כחבורה, במסגרת שיטתית ומתמשכת. על פי המתואר בכתב האישום, בתקופות שונות, לרבות בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, המשיבים פעלו יחד, במסגרת מאורגנת, כשתכלית פעילותם הייתה ביצוע עבירות פליליות. כל זאת, עשו תחת "פיקודו" של שי מוסלי (להלן: מוסלי), שעמד בראש היררכיית הפיקוד של הקבוצה, כאשר משיב 1 היה יד ימינו של מוסלי, וסייע לו בהכוונת פעולותיהם של יתר המשיבים ובפיקוח עליהם.

במסגרת כתב האישום, משיב 1 מואשם בשתי עבירות של רצח בכוונה תחילה ושתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (רצח); משיב 2 מואשם בשתי עבירות רצח בכוונה תחילה, קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), החזקת נשק שלא כדין והצתה; משיב 3 מואשם בשתי עבירות רצח בכוונה תחילה ובקשירת קשר לביצוע פשע (רצח); משיב 4 מואשם בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), ובעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות; משיב 5 מואשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (רצח) ובעבירה של החזקת נשק; ומשיב 6 מואשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, היזק בחומר נפיץ, קשירת קשר לביצוע פשע (סחיטה בכוח וסחיטה באיומים), והדחה בחקירה.

ההליכים עד כה

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המתנהלים נגדם. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה כלפי כל אחד מהמשיבים להוכחת אשמתם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. כן נטען בבקשה, כי כלפי משיבים 1-3 קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית, מכוח סעיפים 21(א)(1)(ג) ו-21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים, וזאת מחמת השתתפותם הלכאורית בחבורה שפעלה במסגרת מאורגנת שנועדה לבצע עבירות פליליות – כך שהתנהלותם מלמדת על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם. המבקשת הוסיפה, כי אף שלא מיוחסות למשיבים עבירות על פי חוק המאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, הרי שמחומר הראיות עולה כי המשיבים התנהלו במסגרת עבריינית מאורגנת, בעלת היררכיה מובהקת, תוך שהם נוקטים שיטות פעולה המתאימות לאופן שבו מתנהל ופועל ארגון פשיעה. כמו כן, נטען כי לכל אחד מן המשיבים עבר פלילי רלבנטי, המלמד גם הוא על מסוכנות. כמו כן, נטען כי מעבר למסוכנות הברורה הנשקפת מן המשיבים, יש חשש

ממשי כי שחרורם יוביל לשיבוש מהלכי משפט מצדם, בדרך של השפעה על עדי תביעה מעורבים ואף של פגיעה אלימה בעדי תביעה שיש בעדויותיהם כדי להפליים. בהקשר זה צוין, כי טרם נעצרו כל המעורבים באירועים המפורטים בכתב האישום.

4. דיון המעצר הראשון נערך ביום 11.5.2015, ובשל היקפו הרב של חומר החקירה ביקשו באי-כוח המשיבים לדחות את הדיון, בציינם כי בשלב זה מוסכם על קיומו של "ניצוץ ראיתי". ביום 2.6.2015 הגישו באי-כוח המשיבים בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון, ובהסכמת המשיבה בית המשפט נעתר לבקשה. לאחר בקשת דחייה נוספת, בית המשפט המחוזי קבע כי הדיון בבקשה יתקיים ביום 20.7.2015. ביום זה, באי-כוח המשיבים ציינו כי הם מצויים בשלבים ראשוניים של לימוד חומר החקירה, וביקשו כי הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה יידחה – ובית המשפט דחה את הדיון ליום 24.9.2015. ביום זה, באי-כוח המשיבים הגישו בקשת דחייה נוספת, ולאחר מכן הגישו עוד בקשת דחייה, ובית המשפט דחה את הדיון ליום 11.11.2015, ולאחר מכן ליום 15.12.2015 – כאשר גם דיון זה נדחה ליום 20.1.2016.

5. בדיון שהתקיים ביום 20.1.2016, טענו באי-כוח המשיבים, למעט בא-כוחו של משיב 3, כי קיימים חוסרים בחומר החקירה שהועבר לידיהם, וביקשו לדחות פעם נוספת את הדיון, עד לאמצע חודש מרץ. המבקשת מנגד הצהירה כי עיקר חומר החקירה הועבר לידי ההגנה, אך ציינה כי מדובר בחומר חקירה בהיקף יוצא דופן. בית המשפט קיבל את בקשתם של באי-כוח המשיבים לדחיית הדיון, ודחה את הדיון בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ליום 27.3.2016.

6. יצוין, כי בדיון שהתקיים ביום 21.1.2016 ביקש בא-כוח המשיב 3 להגיש "סיכום ראיות" בכתב מטעמו, ובהחלטת בית המשפט מיום 7.2.2016 נקבע כי קיימת תשתית ראיתית להוכחת אשמתו של המשיב 3, וכן נקבע כי נשקפת ממנו מסוכנות רבה, וכי העונש שצפוי לו באם יורשע אף מקים חשש ממשי כי שחרורו יביא להימלטותו מהדין. משכך, בית המשפט הורה על מעצרו של המשיב 3 עד תום ההליכים נגדו. עוד יצוין, כי משעמדו לחלוף תשעה חודשים מיום מעצרו, הגישה המבקשת בקשה לבית משפט זה להאריך את מעצרו של המשיבים, וביום 1.2.2015 האריך בית משפט זה (השופטת ד' ברק-ארז), בהסכמת המשיבים, את מעצרו בשישים ימים, החל מיום 11.2.2015 או עד למתן פסק דין בעניינם, לפי המוקדם (בש"פ 735/16).

7. ביום 14.3.2016 הגישו באי-כוח המשיבים בקשה לדחיית מועד הדיון שהיה קבוע ליום 27.3.2016. בהסכמת המבקשת, בית המשפט דחה את הדיון בבקשת המעצר לתאריך 18.5.2016.

8. בחלוף תשעים ימים ממתן הארכת המעצר הראשונה, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצר נוספת של המשיבים. ביום 12.4.2016, לאחר דיון בבקשה, האריך בית משפט זה (השופט צ' זילברטל) את מעצרו של המשיבים בתשעים ימים נוספים, החל מיום 11.4.2016 (בש"פ 2580/16). השופט זילברטל הטעים כי במקרה דנן, המבקשת היא שאחראית, במידה רבה, לעיכוב במסירת חומרי החקירה לבאי-כוח המשיבים – ובהתאמה להימשכות ההליכים עד כה, אך עם זאת, מצא כי האישומים החמורים המיוחסים למשיבים, כמו גם עברם הפלילי, מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מכל אחד מהם – כך שהכף עדיין נוטה לעבר המשך מעצרו. עוד ציין השופט זילברטל כי המשיבים יהיו רשאים להגיש לבית המשפט המחוזי בקשות לעיון חוזר, אשר יכללו הצעות לחלופה למעצר בפועל ויבחנו על ידי שירות המבחן שיגיש תסקירי מעצר – כאשר עמדת שירות המבחן תעמוד בפני בית המשפט המחוזי, שיבחן את ההיתכנות שיהא בכוחה של חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני לאיין את המסוכנות הנשקפת מהם.

9. בהתאם להחלטת בית המשפט, המשיבים הגישו לבית המשפט המחוזי בקשה לבחינת אפשרות שחרורם למעצר בפיקוח אלקטרוני ולקבלת תסקירי מעצר בעניינם. המבקשת עתרה כי החלטה כאמור תינתן לאחר מתן החלטה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בתיק. ביום 21.4.2016 בית המשפט המחוזי קבע, כי נוכח החלטת בית משפט זה, הוא מורה על עריכת תסקירי מעצר בעניינם של כלל המשיבים. בית המשפט הורה כי תסקירי המעצר יוגשו עד ליום 24.5.2015 – שאז יתקיים דיון בעילות המעצר, וכן קבע כי הישיבה הקבועה ליום 18.5.2016 תוקדש לשאלת התשתית הראייתית.

10. ביום 15.5.2016 הגישו באי-כוח המשיבים בקשה לביטול הישיבה שהייתה קבועה ליום 18.5.2016, ובה הודיעו כי הם מסכימים לקיומן של ראיות לכאורה, אך מבקשים כי תשמר להם הזכות לבקש לקיים דיון לגביהן, מבלי שיצטרכו להוכיח קיומן של נסיבות חדשות. בהתאם לכך, בית המשפט הורה על ביטול הישיבה שהיתה קבועה ליום 18.5.2016. בין לבין, התקבל אצל המבקשת מידע חדש, בגינו הוצאה ביום 17.5.2016 תעודת חיסיון למשך 30 יום, אשר חוסה באופן מלא על המידע. בעקבות קבלת המידע החדש, הגישה המבקשת בקשה לדחיית הדיונים שהיו קבועים לתאריכים 18.5.2016 ו-24.5.2016 בשלושה שבועות.

11. סמוך למועד הדיון שהיה קבוע ליום 24.5.2016, הוגשו תסקירי המעצר בעניינם של המשיבים. בעניינו של המשיב 1, שירות המבחן ציין כי הפרמטרים שנבדקו לגביו מלמדים על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו להישנות עבירות אלימות שתוצאותיהן צפויות להיות ברמת פגיעה גבוהה. כן העריך שירות המבחן שלא ניתן להפחית את הסיכון הנשקף ממנו בחלופת מעצר ביתית, ואף לא במעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של המשיב 2, שירות המבחן ציין כי הפרמטרים שנבדקו לגביו מצביעים על רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אלימות מצדו שתוצאותיהן וחומרתן צפויות אף הן להיות ברמת חומרה גבוהה. נוכח הסיכון הגבוה הנשקף ממנו, שירות המבחן מצא כי לא ניתן להמליץ גם ביחס למשיב 2 על שחרורו ממעצר ואף לא על מעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של המשיב 3, צוין כי הפרמטרים שנבדקו בעניינו מצביעים על רמת סיכון גבוהה הנשקפת ממנו להישנות התנהגות אלימה, שחומרתה צפויה להיות ברמה גבוהה. בהתחשב במאפייני אישיותו והערכת הסיכון לגביו, שירות המבחן לא המליץ על שחרורו ממעצר, ואף לא על מעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של המשיב 4, צוין כי הפרמטרים שנבדקו לגביו מלמדים על הסלמה בהתנהלותו העבריינית, וכן מלמדים על עומק קשריו עם גורמים שוליים. בהתאם לכך, הוערך כי הסיכון הנשקף ממנו גבוה, כאשר שירות המבחן התרשם כי לא ניתן להפחית את רמת הסיכון הנשקפת ממנו בחלופת מעצר, ואף לא במעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של המשיב 5, צוין כי הפרמטרים שנבדקו לגביו מצביעים על רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אלימות מצדו, אשר תוצאותיהן וחומרתן צפויות להיות גבוהות. על כן, שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו לחלופת מעצר ואף לא על מעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של המשיב 6, צוין כי הפרמטרים שנבדקו מצביעים על רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אלימות מצדו, אשר תוצאותיהן צפויות להיות ברמת חומרה גבוהה. שירות המבחן העריך כי בתנאי פיקוח אלקטרוני לא יהיה כדי למנוע את המשך פעילותו העבריינית, ועל כן לא המליץ על שחרורו ממעצר ואף לא על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

12. ביום 24.5.2016 התקיים דיון בבקשת המעצר. המבקשת חזרה על הבקשה וביקשה לדחות את הדיון לצורך בדיקה לעומק של המידע שהתקבל בידה, ובהסכמת באי-כוח המשיבים הדיון נדחה. ביום 14.6.2016 הוצאה תעודת חיסיון נוספת המאריכה את החיסיון המלא על המידע החסוי שהתקבל ב-60 יום. ביום 14.6.2016 ביקשה המבקשת דחייה נוספת של הדיון, ובהסכמת באי-כוח המשיבים בית המשפט דחה את הדיון ליום 19.7.2016. כן הסכימו באי-כוח המשיבים להארכת מעצרו של המשיבים בשלושה שבועות, על מנת שהדיון בבית המשפט המחוזי יתקיים לפני הדיון שצפוי להתקיים בבית משפט זה בבקשה להארכת מעצרו.

13. ביום 30.6.2016 הוגשה בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיבים ושל הנאשמים האחרים בתיק, ואולם, לבקשת המשיבים, הדיון בבקשה נדחה. ביום 19.7.2016 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי, אשר בסיומו הורה בית המשפט לממונה על האיזוק האלקטרוני לבחון את כשירות הכתובות שנמסרו לשמש לצורך מעצר בפיקוח אלקטרוני של המשיבים. ביום 26.7.2016 התקיים דיון נוסף, בו הודיעה המבקשת כי היא מתנגדת להעברת המשיבים למעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת נוכח מסוכנתם הרבה.

14. ביום 27.7.2016 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי בעניין מעצרו של המשיבים, ונקבע כי, בנסיבותיו המורכבות והייחודיות של מקרה זה, אין מנוס מהעברת המשיבים למעצר בפיקוח אלקטרוני, לצד תנאי ערובה נוספים. לאור החלטת בית המשפט המחוזי, הורה בית משפט זה (השופט צ' זילברטרל) על מחיקת הבקשה להארכת המעצר ועל ביטול הדיון שהיה קבוע ליום 28.7.2016.

15. להשלמת התמונה, יצוין כי ביום 20.10.2016 נעצר משיב 4 בגין מעורבותו בפרשה אחרת, כאשר ביום 7.11.2016 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כתב אישום נגדו – המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, וכן הוגשה בקשה לעצרו עד לתום ההליכים נגדו.

מהלך הדיונים בתיק העיקרי

16. בכל הנוגע למהלך הדיונים בתיק העיקרי, הדיון הראשון בתיק התקיים ביום 18.5.2015. בישיבה מיום 21.10.2015 קבע בית המשפט כי שמיעת ההוכחות בתיק תחל בתאריך 4.4.2016, וכי הישיבות בתיק תתקיימנה שלושה ימים בשבוע, עד לסיום שמיעת העדויות. מאז נדחו הדיונים מעת לעת, מבלי שניתן מענה מטעם המשיבים לכתב האישום, וזאת בעיקר נוכח טענות באי-כוחם כי לא קיבלו לידיהם את מלוא חומר החקירה. ביום 29.11.2015 נערכה ישיבת תזכורת לצורך מעקב אחר מסירת חומר החקירה, והמבקשת הודיעה כי העבירה לידי ההגנה את כל חומרי החקירה בנוגע לאירועים מושאי כתב האישום. כן ציינה המבקשת כי לעמדתה אין מקום לדחות את שמיעת ההוכחות. בית המשפט הטעים כי לא התרשם שהעברת חומר החקירה לרשות ההגנה הסתיימה, ומצא לדחות את מועד תחילת שמיעת ההוכחות.

17. בדיון שהתקיים ביום ה-17.12.2015 נטען על ידי המשיבים כי עדיין יש חוסרים בהיקף גדול בחומר שהועבר לרשותם, והדיון נדחה פעם נוספת. ביום

13.1.2016 הגישו באי-כוח המשיבים בקשה לדחיית מועד הדיון שהיה קבוע לתאריך 7.2.2016, ובית המשפט דחה את הדיון. ביום 24.2.2016 הגישו באי-כוח המשיבים בקשה לקבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החס"ד"9), וביום 6.3.2016 התקיים דיון בבקשה. בתאריך ה-7.3.2016 בית המשפט קבע כי רשימת חומרי החקירה אינה מעודנת, והורה למבקשת לתקנה. ביום 3.4.2016 התקיים דיון המשך בבקשת באי-כוח המשיבים לקבלת חומרי חקירה, ונקבע כי שמיעת ההוכחות תחל ביום 7.9.2016, ותישמע ממועד זה ואילך בכל שבוע, בימים ב', ד' ו-ה'.

18. ביום 2.6.2016 ניתנה החלטת בית המשפט בבקשה לקבלת חומרי חקירה, במסגרתה הורה בית המשפט למבקשת לערוך רשימה מחודשת של חומר החקירה. כמו כן, בית המשפט קבע דיון למתן תשובה מפורטת לכתב האישום ליום 14.7.2016. בדיון שהתקיים ביום זה, ביקשה המבקשת לדחות את קבלת המענה לכתב האישום וכן לדחות את מועדי ההוכחות שהיו קבועים החל מחודש ספטמבר. בית המשפט הורה על ביטול המועדים וקבע דיון תזכורת לתאריך 8.9.2016.

19. בין לבין, נוכח סיומה של חקירת משטרה בפרשה אחרת – "פרשה 1311" – והגשת כתבי אישום בגינה, המבקשת ביקשה לחזור בה מהאישום הראשון, במסגרתו יוחס למשיב 1 ולנאשם נוסף עבירה נוספת של רצח בכוונה תחילה, ולתקן את כתב האישום באופן שהאישום הראשון יימחק. בהמשך לכך, ביום 8.9.2016 זיכה בית המשפט המחוזי את משיב 1 מהעבירות שיוחסו לו באישום הראשון. עוד קבע בית המשפט כי על המבקשת להודיע בכתב, לבית המשפט ולבאי-כוח המשיבים, עד ליום 15.11.2016, אם חומר החקירה הנוסף שקיבלה הועבר במלואו. ביום 2.11.2016 הודיעה בא-כוח המבקשת כי חומרי החקירה הנוספים הועברו לבאי-כוח המשיבים, וביקשה לקבוע בדחיפות מועד למתן מענה מפורט לכתב האישום ולקביעת מועדים לשמיעת הוכחות. ביום 6.11.2016 קבע בית המשפט דיון לקבלת מענה מפורט לכתב האישום ליום 21.11.2016.

הבקשה

20. בבקשה שלפניי, המבקשת טוענת כי מסוכנותם של המשיבים, הנלמדת מהמעשים המיוחסים להם, היא גבוהה ביותר, כך ששחרורם ממעצר עלול, במידה רבה של וודאות, לסכן את שלום הציבור. המבקשת עומדת על כך שמדובר בשורה ארוכה של מעשים, שכל אחד מהם, כשלעצמו, חמור ביותר – כאשר חלק מן המשיבים

מואשמים בעבירות רצח, והצטרפותם יחד עולה כדי תמונה ברורה של פעילות עבריינית מאורגנת. בהמשך לכך, המבקשת מדגישה כי המשיבים ביצעו את עיקר העבירות המיוחסות להם במסגרת של חבורה עבריינית מתוכננת, מתוחכמת ושיטתית, תוך שמירה על היררכיה ברורה. בנוסף, המבקשת מצביעה על כך שלכל אחד מהמשיבים עבר פלילי מכביד, המעיד גם הוא על מסוכנותם.

21. עוד מציינת המבקשת את תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של המשיבים, בהם נקבע, ביחס לכל אחד מהמשיבים, כי נשקפת מהם מסוכנות גבוהה לביצוע עבירות אלימות חמורות – מסוכנות שאינה ניתנת לאיון באמצעות חלופת מעצר, ואף לא בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני. בנוסף, המשיבה סבורה כי חומרת העבירות והעונשים הכבדים שצפויים למשיבים, באם יורשעו, מקימים חשש מפני הימלטותם מהדין, וכן כי קיים בעניינם חשש ממשי כי שחרורם יוביל לשיבוש הליכי משפט ופגיעה בראיות. זאת, בפרט כשטרם נעצרו כל המעורבים באירועים המפורטים בכתב האישום, כמו גם נוכח העובדה שחלק מן המשיבים מואשמים בביצוע עבירות שמהותן היא שיבוש מהלכי משפט, הטרדת עד, השמדת ראיות והפרת הוראה חוקית.

22. באשר לקצב שמיעת התיק, המבקשת מטעימה כי בשלבים הראשונים של התיק חל עיכוב בשמיעתו – שנבע מעיכוב בהעברת חומרי החקירה לידי ההגנה, אך, לשיטתה, מאחר ומדובר בפרשה רחבת היקף, מרובת אישומים, נאשמים ועדים, מטבע הדברים התיק הצריך שעות רבות של עיון ומיון של חומרי החקירה. המבקשת מוסיפה, בעניין זה, כי חומר חקירה המשיך להתקבל אצלה גם בחודשים שלאחר הגשת כתב האישום. כמו כן, המבקשת מדגישה כי חל עיכוב נוסף שנבע מהתפתחות בחקירה מקבילה בפרשה 1131, התפתחות שבגינה ביקשה למחוק את האישום הראשון ולזכות את הנאשמים בו מעבירת רצח. בנוסף, המבקשת מציינת כי בשל התפתחות זו אף הועברו המשיבים בחודש יולי ממעצר מאחורי סורג ובריח למעצר בפיקוח אלקטרוני.

23. בדיון שנערך בפניי ביום 15.12.2015 עדכן בא-כוח המבקשת כי בתאריך 21.11.2016 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי, במסגרתו היה על המשיבים לתת מענה מפורט לכתב האישום – מענה אשר לא ניתן מצדו. בא-כוח המבקשת הוסיף כי כעת נקבע מועד למתן מענה לכתב האישום ליום 9.1.2017. בנוסף, בא-כוח המבקשת טען כי המבקשת העבירה לידי המשיבים את חומרי החקירה הרלבנטיים, וכן את כלל החומרים הקשורים לפרשה 1131. לבסוף, בא-כוח המבקשת ציין, כי אף שכעת עדיין לא קבועים מועדי הוכחות, ניתן לקוות כי בתקופת המעצר המבוקשת יעלה התיק על

מסלול התקדמות, תוך שהדגיש כי נוכח מסוכנותם הגבוהה של המשיבים אין כל מקום להורות כרגע על שחרורם ממעצר.

24. מנגד, באי-כוח המשיבים טוענים כי יש לדחות את בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיבים. באי-כוח המשיבים עומדים על כך, שלשיטתם, אין מקום להותיר את המשיבים במעצר – וזאת בפרט עת טרם נקבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינם, ובהתאמה טרם נקבע כי קמה לחובתם עילת מעצר כלשהי (למעט בעניינו של משיב 3). עוד מדגישים באי-כוח המשיבים כי עיכוב ההליכים בתיק רובץ לפתחה של המבקשת – שלגרסתם, עד היום טרם העבירה לידם את כלל חומרי החקירה – דבר המהווה טעם נוסף לדחיית בקשתה. בהמשך לכך, באי-כוח המשיבים מצביעים על כך ששמיעת ההוכחות בהליך העיקרי לא צפויה להתחיל בקרוב, כי אם, לכל היותר, בספטמבר 2017. בנוסף, באי-כוח המשיבים עומדים על חלוף הזמן מאז מעצרו של המשיבים – כאשר הם שוהים במעצר תקופה של כמעט שנה, מחציתה במעצר מאחורי סורג ובריח ומחציתה במעצר בפיקוח אלקטרוני. באי-כוח המשיבים מוסיפים ומדגישים כי בחלוף הזמן מאז שחרורם של המשיבים למעצר בפיקוח אלקטרוני, לא נרשמה לחובתם אף הפרה של תנאי המעצר – עובדה שיש בה, לשיטתם, כדי להפריך את טענות המבקשת ואת מסקנות שירות המבחן אודות המסוכנות הנשקפת מהם, ולמצער להפחית את המסוכנות הנטענת לגביהם.

25. כמו כן, באי-כוח המשיבים טוענים כי יש לתת משקל משמעותי לחזקת החפות שעומדת למשיבים, וזאת הן נוכח העובדה שבשלב זה של ההליך טרם ניתנה החלטה בעניין קיומן של ראיות לכאורה, והן לאור פרשה 1131 – פרשה אשר, בגינה, זוכה המשיב 1 מעבירת הרצח שיוחסה לו באישום הראשון, ואשר לדידם מעלה ספקות רבים באשר לאמינותו של עד המדינה עליו מתבסס התיק – ובהתאמה מעלה ספקות ביחס לכלל האישומים המיוחסים למשיבים.

26. בנוסף, באי-כוח המשיבים מצביעים על כך שבהתנהלות המדינה נפלו פגמים רבים לאורך ההליך, בייחוד בכל הנוגע למסירת חומרי החקירה לידם, כאשר הם מבהירים כי מדובר בחומרים מרכזיים לתיק שלא הועברו אליהם באמתלות שונות. בהקשר לכך, באי-כוח המשיבים מבהירים כי רק לאחר שיועבר אליהם חומר החקירה במלואו, יתנו את תגובתם לכתב האישום.

27. באשר לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של המשיבים, טוענים באי-כוחם כי העובדה שבששת החודשים שחלפו מאז העברתם של המשיבים ממעצר בבית-

מעצר למעצר בפיקוח אלקטרוני לא הפרו המשיבים ולו פעם אחת את תנאי מעצרם – שומטת את הקרקע תחת מרבית מסקנות שירות המבחן. בנוסף, באי-כוח המשיבים מטעמים כי שירות המבחן בוחן פרמטרים אחרים מאלו שעל בית המשפט לבחון באשר לשחרורם של נאשמים ממעצר. זאת ועוד, באי-כוח המשיבים גורסים כי לו היה נערך תסקיר מעצר בעת הזו, מסקנותיו של שירות המבחן באשר למשיבים היו שונות. עוד ביחס למסוכנות הנשקפת מהמשיבים, טוענים באי-כוחם כי עברם הפלילי של המשיבים, כל אחד על פי נתוניו, הוא בעיקרו רחוק ועל כן פחות רלבנטי. במצב דברים זה, לעמדתם של באי-כוח המשיבים, הארכת מעצרם תפגע בזכויותיהם באופן שאינו מידתי ואף אינו תואם את הפסיקה הנוהגת.

28. באופן פרטני, נטען ביחס למשיב 3 כי הוא אב לארבעה ילדים אותם הוא צריך לפרנס, כך ששחרורו באופן שיאפשר לו לפרנס את משפחתו – מהווה גם אינטרס של המדינה והציבור בכללותו. ביחס למשיב 5, נטען כי המעשים המיוחסים לו במסגרת המתוארת בכתב האישום מסתכמים בעבירות פחות חמורות של קשר לביצוע פשע ואחזקת נשק – כך שאין הצדקה להותרתו במעצר זמן כה ארוך, בפרט כשאין אופק לסיום התיק. כמו כן, נטען בעניינו למצב בריאותי ונפשי קשה ביותר, בין היתר עקב היותו קטוע רגל ובעל 100% אחוזי נכות. ביחס למשיב 4, נטען כי הוגש נגדו כתב אישום בפרשה אחרת, המתייחסת לעברה שעבר לכאורה בשנת 2006, כך שכל עוד הוא שוהה במעצר באיזוק בתיק אחר, אין התנגדות להמשך מעצרו.

דיון והכרעה

29. ככלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיבים והנתמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור וההגנה על הליך שיפוטי תקין. בעת עריכתו של איזון זה, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את חלוף הזמן מאז הושמו המשיבים במעצר; את קצב התנהלות הדיונים; את זהות הגורם האחראי להתמשכות ההליכים; את חומרת העבירות המיוחסות למשיבים ונסיבותיהן; את מידת המסוכנות הנשקפת מהם; ואת החשש מפני שיבוש הליכי משפט (ראו למשל: בש"פ 4524/16 מדינת ישראל נ' אבו רמילה, פסקה 18 (22.6.2016); בש"פ 1640/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 20 (17.3.2016)). כאשר נראה כי המשפט לא יסתיים במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת, וכי הבקשה היא אך אחת מבין שורה של בקשות נוספות, מדובר בנתון נוסף אשר צריך להילקח בחשבון בעת (ראו: בש"פ 8520/15 מדינת ישראל נ' בשיתי, פסקה 26 (14.1.2016); בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, פסקה 7 (18.10.2015)).

30. ניתן לראות אם כן, ששאלת קיומן ועוצמתן של ראיות לכאורה היא אינה אחד השיקולים שבית משפט זה שוקל, ככלל, במסגרת בקשה להארכת מעצר, שכן נקודת המוצא לדיון בבקשה מהסוג האמור היא שהתנאים הבסיסיים האמורים להתקיים לצורך קבלת החלטה בדבר מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים – קרי, קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, מתקיימים. ועם זאת, כאמור, בענייננו טרם ניתנה החלטה מהותית (למעט בענייננו של המשיב 3) בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ובבקשת מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים נגדם. בקשר לכך, קבע השופט צ' זילברטל בבש"פ 2580/16 כי:

"בבקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, בית המשפט אינו בוחן, ככלל, את דבר קיומן של ראיות לכאורה כנגד הנאשם, אלא מתייחס להתמשכות ההליכים בתיק אל מול מסוכנות הנאשם, תוך בחינת מכלול הנסיבות הקשורות לניהול המשפט [...] אלא שבענייננו, כאמור, נקודת המוצא שונה, שכן טרם התקיים דיון מהותי בשאלת קיומן של ראיות לכאורה וטרם ניתנה החלטה מהותית בבקשת מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים נגדם. להשקפתי, קיים קושי להשלים עם המציאות המתוארת לעיל. בית משפט זה עמד כבר מספר פעמים על כך שתפקידו של בית משפט הדין בבקשה למעצרו של נאשם עד תום ההליכים נגדו לקבל החלטה בתוך זמן סביר, ועל הבעייתיות הרבה במצב בו מוגשת בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים כאשר טרם ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי בבקשת המעצר ובשאלת קיומן של ראיות לכאורה (ראו: בש"פ 2151/12 מדינת ישראל נ' דרי, [פורסם בנבו] פסקה 12 (5.4.2012); בש"פ 10207/09 מדינת ישראל נ' סבו, [פורסם בנבו] פסקה 8 (28.12.2009)). על אף האמור, באי-כוח הצדדים הציגו מצב זה כ'גזירת גורל' הנובעת מהיקפו הרחב של התיק ומהתמשכות הליכי העברת חומרי החקירה לעיון הסנגורים. לכשעצמי, איני סבור כי הדבר הוא כורח המציאות, גם בנסיבות הנזכרות." (שם, פסקה 33. ההדגשות במקור ס'ג').

31. לאחר שעיינתי בבקשת המבקשת ובנספחים המצורפים לה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שבפניי, סבורני כי בצדק קבע השופט זילברטל כי התמשכות ההליכים במקרה דנן היא אינה "גזירת גורל" הנובעת אך מהיקפו הרחב של התיק. ועם זאת, אציין כבר עתה כי מצאתי שגם כעת, מכלול השיקולים מצדיק את קבלת הבקשה להארכת מעצר, וזאת ביחס למשיבים כולם. לאמור, שוכנעתי כי מאז ניתנה החלטתו של השופט זילברטל בבש"פ 2580/16, טרם השתנתה נקודת האיזון באופן שיצדיק את שחרורם לחלופת מעצר, בפרט עת המשיבים שוהים כיום במעצר בפיקוח אלקטרוני,

להבדיל ממעצר מאחורי סורג ובריח, כך שהפגיעה בחירותם מצומצמת יותר (וראו את דברי בבש"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.2016); וכן ראו את בש"פ מדינת ישראל נ' גנגינה, פסקה 26 (23.11.2016)). אפרט עתה את נימוקיי.

32. מאחר, שכאמור, שאלת קיומן ועוצמתן של ראיות לכאורה היא אינה חלק אינטגרלי ממערך השיקולים בדיון בבקשה להארכת מעצר, איני מוצא כי בעוכדה שטרם ניתנה החלטה בבקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם כדי להטות את הכף אל עבר שחרורם ממעצר בפיקוח אלקטרוני, או להבחין לצורך הדיון בבקשה דנא בין המשיב 3 לבין יתר המשיבים. ואולם, אף שקצב התקדמות ההליכים האיטי בתיק המעצר לא מהווה שיקול מכריע בבקשה שבפניי, הרי שהתארכות ההליכים בהליך העיקרי מהווה בענייננו שיקול מרכזי בבחינת הבקשה.

33. ודוק, אין חולק כי המדובר בתיק מורכב ורחב היקף, הכולל מספר רב של אישומים ונאשמים ואשר נשען על חומר ראיתי רחב היקף; ואין ספק כי במצב דברים זה, מלכתחילה התיק צפוי היה להימשך זמן רב. ואף על פי כן, וכפי שנקבע על ידי השופט זילברטל בבש"פ 2580/16, התמשכות ההליכים בעניינם של המשיבים אינה נובעת אך ורק מאופיו של התיק והיקפו הרחב – אלא גם מהתנהלותה הלוקה בחסר של המבקשת בהעברת חומרי החקירה לבאי-כוחם של המשיבים, שהובילה הן לעיכוב בתיק המעצר והן לעיכוב ההליך העיקרי. ועם זאת, שוכנעתי כי חרף העיכוב במסירת חומרי החקירה להגנה, כעת עיקר חומרי החקירה הועברו לעיונם של באי-כוח המשיבים – ועל יסוד חומרים אלה ביכולתם להגיב בצורה מפורטת לכתב האישום כמו גם לטעון בבקשה להארכת המעצר עד תום ההליכים. כזכור, כעת קבוע ליום 9.1.2017 מועד למתן מענה מפורט לכתב האישום, כך שסבורני כי ניתן לצפות להתקדמות בתיק בתקופת המעצר המבוקשת.

34. נוסף על כך, לא ניתן להתעלם מחומרת המעשים המיוחסים למשיבים במסגרת כתב האישום שהוגש כנגדם – שעניינו עבירות אלימות חמורות ביותר, אותם ביצעו לכאורה המשיבים במסגרת אירגונית מתוכננת, מתוחכמת ושיטתית. בהתאמה, לא ניתן להתעלם מהמסוכנות הגבוהה הנשקפת מהם (אף שקיימת שונות בין המשיבים), אשר נלמדת לא רק מחומרת המעשים המיוחסים להם בכתב האישום ונסיבות ביצועם, אלא גם מעברם הפלילי המכביד והרלבנטי, ומהערכות שירות המבחן ביחס למסוכנות הנשקפת מכל אחד מהם. לדידי, יש בכל אלה כדי להצביע על כך, שבשלב זה, שחרורם

של המשיבים ממעצר בפיקוח אלקטרוני עלול לפגוע באינטרסים ציבוריים חשובים, לרבות ביטחון הציבור והליכי משפט תקינים.

35. זאת ועוד, הרי שיש לתת את הדעת לכך, שמאז שהוארך מעצרו של המשיבים על ידי השופט זילברטל ביום 12.4.2016 – ואף שבזמן זה טרם ניתנה החלטה בעניין מעצרו עד תום ההליכים וטרם התקיימה בעניינם ישיבת הוכחות – המשיבים הועברו ממעצר מאחורי סורג ובריח למעצר בפיקוח אלקטרוני; באי-כוחם הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתם; והוגשו בעניינם תסקירי שירות מבחן שליליים ביותר.

36. על כן, חרף התנהלותה הלוקה בחסר של המבקשת בגילוי חומרי החקירה – שהובילה לעיכובים בלתי מוצדקים במסירת החומר להגנה, ואף שלא נעלמה מעיני העובדה כי ההליך העיקרי צפוי להימשך עוד זמן רב, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של המשיבים בפיקוח אלקטרוני בתשעים ימים נוספים. יחד עם זאת, שוכנעתי כי מצב הדברים בעניין התקדמות ההליך העיקרי; אחריותה של המבקשת להתארכות ההליכים; והעובדה שלא נרשמה לחובת המשיבים הפרה של תנאי מעצרו – מחייבים את החזרת התיק לבית המשפט המחוזי, אשר יבחן ביחס לכל אחד מן המשיבים את האפשרות לשחררו לחלון התאווררות בן שעתיים ביום, בתנאים ובמגבלות שייקבעו על ידי בית המשפט, לפי שיקול דעתו.

37. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. אשר על כן, מעצרו של המשיבים בפיקוח אלקטרוני יוארך ב-90 ימים, החל מיום 11.11.2016, או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 18058-05-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ז בכסלו התשע"ז (27.12.2016).

ש ו פ ט